

اصالت منبع در روش‌های تفسیری

حسین علوی مهر^۱

چکیده

دانش روش‌های تفسیری، از دانش‌های معاصر در حوزه قرآن‌پژوهی است، کمتر از نیم قرن از عمر آن می‌گذرد. اصطلاح جریان‌شناسی به معنای رایج آن، که درباره برخی مکاتب خاص، مانند اخباریون یا قرآنیون وجود دارد، ممکن است درباره این دانش صدق نکند؛ اما از مجموع دیدگاه‌ها در این زمینه می‌توان سه جریان را مطرح کرد؛ یکی روش‌های تفسیری بر اساس مذهب و عقیده و دیگری، جریان روش‌های تفسیری اجتهادی و جریان تفکیک بین روش‌ها و گرایش‌های تفسیری، از میان این سه، بهترین جریان، همان تفکیک بین روش‌ها و گرایش‌های تفسیری است؛ زیرا اساس آن، منبع و رهیافت است که خود، مبنا برای تفکیک بین روش و گرایش خواهد بود. روش بر اساس منبع و رهیافت دینی و گرایش، بر اساس تخصص و پیش‌فرض‌هاست؛ با این وجود هم، تفاسیر در جایگاه مربوط به خود و هم تا حدودی اعتبار و ارزش آن مورد سنجش قرار می‌گیرد. در این تحقیق، دیدگاه‌های دانشمندان در دانش روش‌های تفسیری مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. واژگان کلیدی: روش‌ها، گرایش‌ها، جریان‌شناسی، مکاتب تفسیری، اصالت منبع تفسیری، مذاهب تفسیری.

---

^۱ عضو هیئت علمی جامعه المصطفی ص العالمیه.